

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.064

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 noiembrie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 551 din 18 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.....	2-4	art. 91 ² din Codul de procedură penală și ale art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție	8-9
Decizia nr. 554 din 25 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	5-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 595 din 8 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor		1.816. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind aprobarea Regulamentului pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005.....	10
		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
		221. — Ordin pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate	10-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 551**

din 18 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 104/2005 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992, ca fiind inadmisibilă, întrucât acestea au fost abrogate prin Legea nr. 304/2004. Referitor la dispozițiile art. II din Legea nr. 195/2004, consideră că acestea nu au legătură cu cauza și, ca atare, excepția este inadmisibilă. Cu privire la celelalte dispoziții legale criticate pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, întrucât acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 104/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.** Excepția a fost ridicată de Marin Frunză în cauza având ca obiect recursul declarat de acesta împotriva unei hotărâri pronunțate de Tribunalul Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, considerând că recursul declarat de el împotriva hotărârii Tribunalului Galați ar trebui să fie judecat de Înalta Curte

de Casație și Justiție, iar nu de Curtea de Apel Galați, autorul susține că dispozițiile legale atacate „sunt discriminatorii, totalitare, dictatoriale, inchizitoriale“, deoarece încalcă dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, dreptul la un proces echitabil, principiul universalității, principiul statului de drept și dreptul la apărare. De asemenea, apreciază că prevederile art. II din Legea nr. 195/2004 și ale art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 sunt neconstituționale, deoarece încalcă dreptul la apărare, acesta nemaifiind garantat în situația în care se scot recursurile de pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și se trimit pe cale administrativă unei instanțe inferioare în grad sau se trimit prin încheiere irevocabilă de declinare a competenței, dată în sala de consiliu, fără citarea părților. De asemenea, susține că, în aceste cazuri, justițiabilul este supus unei discriminări, acesta neputând exercita nici o cale de atac împotriva hotărârilor judecătorești, consecința fiind încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât competența de judecată este stabilită prin lege, astfel încât nimic nu se opune ca, în anumite situații, recursul să fie dat și în competența altor instanțe în afară de instanța supremă.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*“. Prin Legea nr. 195/2004 a fost introdus la art. 299 din Codul de procedură civilă textul alin. 3, potrivit căruia, în situațiile în care hotărârile judecătorești sunt supuse numai recursului, judecarea acestei căi de atac este de competența instanței imediat superioare celei ce a pronunțat hotărârea în cauză sau, după caz, de competența instanței expres prevăzute de lege, asupra constituționalității acestei reglementări Curtea pronunțându-se prin Decizia nr. 137/2005. Însă, prin Legea nr. 219/2005, s-a reconsiderat competența privind judecarea recursului și totodată a fost abrogat alin. 3 al art. 299 din Codul de procedură civilă, critica de neconstituționalitate rămânând astfel fără obiect.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și ale art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă față de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, apreciază că dispozițiile legale criticate nu conțin norme contrare

principiului egalității cetățenilor în fața legii, deoarece se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale.

Referitor la criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 21, 24, 124 și 126 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că acestea nu pot fi reținute, deoarece instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului. Astfel, stabilirea unor reguli privind competența materială a instanțelor nu contravine dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, deoarece nu se interzice părților de a apela la toate instanțele judecătorești sau de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, dreptul la un proces echitabil. În acest sens sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 130/2005, nr. 137/2005 și nr. 436/2004.

Cu privire la art. 53 din Constituție, apreciază că dispozițiile legale criticate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

Pe de altă parte, apreciază că art. 1, 4, 15 și 31 din Constituție nu au incidență în cauza de față.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992, arată că aceasta este inadmisibilă, întrucât aceste dispoziții au fost abrogate prin Legea nr. 304/2004, iar potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai cu privire la dispozițiile dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, dispozițiile art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, precum și dispozițiile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997.

La data formulării excepției de neconstituționalitate, dispozițiile cuprinse în art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă aveau următorul conținut:

— Art. 3: „*Curțile de apel judecă:*

1. în primă instanță, procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele autorităților și instituțiilor centrale;

2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii și tribunale în primă instanță, dacă prin lege nu se prevede altfel;

2¹. ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel, precum și în orice alte cazuri expres prevăzute de lege;

3. în orice alte materii date prin lege în competența lor.”;

— Art. 299 alin. 3: „*În situațiile în care, potrivit dispozițiilor prezentului cod sau ale legii speciale, încheierile sau alte hotărâri pronunțate de instanțele judecătorești sunt supuse numai recursului, judecarea acestei căi de atac este de competența instanței imediat superioare celei care a pronunțat hotărârea în cauză sau, după caz, de competența instanței expres prevăzute de lege.”*

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin art. I pct. 3 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, art. 3 din Codul de procedură civilă a fost modificat, păstrându-se soluția legislativă, iar prin art. I pct. 45 din aceeași lege, alin. 3 al art. 299 a fost abrogat.

Astfel, dispozițiile legale criticate au, în prezent, următorul conținut:

— Art 3 din Codul de procedură civilă: „*Curțile de apel judecă:*

1. în primă instanță, procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele autorităților și instituțiilor centrale;

2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în primă instanță;

3. ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel sau împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunale, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului, precum și în orice alte cazuri expres prevăzute de lege;

4. în orice alte materii date prin lege în competența lor.”;

— Art. II din Legea nr. 195/2004: „(1) *Recursurile împotriva hotărârilor date fără drept de apel potrivit legii în vigoare la data pronunțării lor și aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit spre judecată instanțelor imediat superioare celor care au pronunțat hotărârea în primă instanță.*

(2) Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și care au ca obiect hotărâri prin care tribunalele au judecat apeluri se trimit spre judecată curților de apel.

(3) Recursurile prevăzute la alin. (1) și (2), a căror admisibilitate în principiu nu a fost examinată până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se scot de pe rol și se trimit, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece, iar în cazul în care admisibilitatea în principiu a fost examinată, se trimit prin declinarea competenței, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, fără citirea părților.”

În ceea ce privește dispozițiile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, potrivit cărora, „*Ca instanțe de recurs, curțile de apel judecă recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel, precum și în alte cauze prevăzute de lege*”, acestea au fost abrogate expres prin art. 144 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, nefiind preluate în noua reglementare.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 4 referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 privind universalitatea, ale art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 20 relative la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 31 privind dreptul la informație, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

De asemenea, autorul excepției consideră că se încalcă și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 14 privind interzicerea discriminării și ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

precum și ale art. 1, 2 și 7 privind egalitatea în drepturi, ale art. 6 referitoare la dreptul fiecărui om de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 8 privind dreptul de a sesiza instanțele judecătorești, ale art. 10 privind dreptul persoanei de a fi audiată în mod echitabil și public de un tribunal independent și imparțial, ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 privind interpretarea Declarației, din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, Curtea constată că acestea au fost abrogate prin Legea nr. 304/2004, înaintea sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 19 aprilie 2005, dispozițiile sale nefiind preluate în noua reglementare.

Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță *in vigoare*.

Ca atare, excepția de neconstituționalitate a art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească este inadmisibilă.

II. Referitor la dispozițiile art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea au fost abrogate prin art. I pct. 45 din Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, deci ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 19 aprilie 2005.

Prin urmare, având în vedere că abrogarea acestor dispoziții legale, care constituie obiectul excepției de neconstituționalitate, a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a acestora a devenit inadmisibilă.

III. Cu privire la dispozițiile art. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. II din Legea nr. 195/2004, Curtea constată că acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, pentru următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, iar

căile de atac pot fi exercitate numai în condițiile legii și, ca atare, legiuitorul este suveran în adoptarea regulilor de procedură, însă, evident, respectând și celelalte principii și dispoziții constituționale.

Prin modificarea dispozițiilor legale care reglementează competența curților de apel ca instanțe de recurs s-a urmărit de către legiuitor deblocarea activității de soluționare a recursurilor de către Înalta Curte de Casație și Justiție și, prin urmare, o mai bună administrare a justiției, asigurându-se totodată părților dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, așa cum a statuat și Curtea Constituțională prin numeroase decizii recente, de exemplu prin Decizia nr. 333/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 23 august 2005. Cu această ocazie Curtea a mai reținut că noua soluție legislativă nu instituie nici o discriminare de natură a contraveni principiului egalității de tratament între subiectele de drept, iar consacrarea posibilității de a exercita o cale de atac împotriva soluției de trimitere a dosarului, pe cale administrativă sau prin încheiere de declinare de competență, la instanța devenită competentă potrivit noii reglementări ar fi fost nu doar neproductivă, ducând la tergiversarea soluționării cauzei, ci, totodată, inutilă față de caracterul imperativ al normelor în materie de competență.

Nu se poate primi nici susținerea autorului excepției în sensul că prevederile legale criticate contravin liberului acces la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, precum și dreptului la un recurs efectiv, prevăzut de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, pe de o parte, autorul excepției are dreptul la o cale de atac, iar pe de altă parte, recursul avut în vedere de acesta se judecă de către o instanță judecătorească.

Ca atare, Curtea observă că prevederile și principiile constituționale și cele din actele internaționale invocate de autorul excepției nu sunt încălcate de dispozițiile legale criticate, iar cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 31 din Constituție referitoare la dreptul la informație, Curtea reține că acestea nu au relevanță în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 104/2005 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de același autor în același dosar.

3. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Codul de procedură civilă și ale art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 25 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului în Dosarul nr. 11.759/2004 al Judecătoriei Pitești.

La apelul nominal răspunde Ion Romică Sandu, personal, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, de exemplu prin Decizia nr. 324 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 iulie 2005, statuând că acestea sunt constituționale. Arată că soluția adoptată este valabilă și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 11.759/2004, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 44, 53 și art. 124 alin. (2) din Constituție. Astfel, se arată că modalitatea de calcul a cauțiunii nu este evidențiată, iar „cauțiunea poate fi de o valoare apropiată sumei ce face obiectul contestației la executare, putându-se ajunge la situația în care suspendarea executării să nu mai fie de folos“. De asemenea, se arată că obligativitatea plății cauțiunii este de natură a discrimina între posibili contestatori pe criteriul averii. Cauțiunea reprezintă o

măsură de siguranță inutilă, pentru că suspendarea executării se dispune de către instanță după analizarea fondului cauzei.

Judecătoria Pitești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece condiționarea judecării capătului de cerere privind suspendarea executării silite de plata unei cauțiuni nu aduce atingere principiului statului de drept, nu creează privilegii și nu reprezintă o discriminare, obligația de plată a cauțiunii justificându-se pentru protejarea creditorului, care poate să își asigure recuperarea unui eventual prejudiciu suferit ca urmare a suspendării executării silite. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 21 din Constituție, se arată că prevederile de lege criticate nu au interzis accesul la justiție și nici nu a fost îngădită exercitarea acestui drept, dimpotrivă, au fost stabilite condițiile în care se poate exercita acest drept. De asemenea, se arată că art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu încalcă nici dispozițiile art. 44, 53 și 124 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispoziția de lege criticată nu vine în contradicție cu prevederile art. 16 din Constituție, deoarece egalitatea în fața legii se apreciază față de persoanele aflate în situații similare, or, obligația depunerii cauțiunii subzistă în toate cazurile în care se cere suspendarea executării silite, pentru orice parte care formulează contestație la executare.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală, se arată că nici acesta nu a fost încălcat, deoarece, potrivit alin. 3 al art. 403 din Codul de procedură civilă, autorul cererii de suspendare poate formula recurs, inclusiv în ceea ce privește cuantumul cauțiunii, în cazul în care apreciază că acesta este exagerat. De asemenea, se arată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia prevederile criticate vin în contradicție cu dispozițiile art. 44 din Constituție, deoarece procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silite, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia. Se arată, în continuare, că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 53 din Constituție, deoarece, potrivit

art. 126 alin. (2) din Constituție, care prevede că procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești sunt prevăzute numai prin lege, este la latitudinea autorității legiuitoare stabilirea competenței instanței de a fixa cuantumul cauțiunii cerute pentru suspendarea executării silite, în funcție de specificul fiecărei cauze.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă față de prevederile art. 44 din Constituție, arată că procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar, în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silite, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia. De asemenea, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă vin în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece dispozițiile de lege criticate nu conțin norme contrare principiului egalității cetățenilor în fața legii, ele fiind aplicabile nu doar unei categorii de persoane, ci oricărei persoane aflate în situațiile menționate în ipoteza normei. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă față de prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, se arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece instituirea unei obligații de plată a cauțiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de-o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, cât privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă față de art. 53 din Constituție, se arată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât dispozițiile de lege criticate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, articol introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 403 alin. 1: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.“*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 44, 53 și art. 124 alin. (2) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.“*

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

— Art. 21 alin. (1) și (2): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.“

— Art. 44: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Aventura dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*“;

— Art. 53: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.*“;

— Art. 124 alin. (2): „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la prevederile art. 21 din Constituție. Astfel, prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 36 din 25 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 22 februarie 2005, Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Decizia nr. 375 din 28 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 14 octombrie 2004, și Decizia nr. 404 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 8 noiembrie 2004, Curtea Constituțională a statuat că textul de lege criticat este constituțional. Cu acele prilejuri Curtea a constatat că art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă reglementează condițiile procedurale de admisibilitate a unui capăt de cerere intermediar, formulat prin cererea introductivă sau separat, în cadrul contestației la executare. Textul de lege criticat constituie o normă de procedură, iar, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*“. Constituția, consacrand dreptul fundamental de acces liber la justiție, nu interzice stabilirea prin lege a anumitor condiții, reguli de procedură, în privința exercitării acestui drept. Pe de altă parte, dreptul la un proces echitabil trebuie asigurat tuturor părților din proces. Pentru aceste motive, condiționarea suspendării executării silite de depunerea unei cauțiuni, în quantum stabilit de instanța

judecătorească, se impune pentru prevenirea exercitării abuzive a dreptului de a cere suspendarea executării, precum și pentru protejarea intereselor legitime ale creditorilor, legate de executarea cât mai operativă a creanțelor lor, stabilite prin titluri executorii. În același timp, depunerea cauțiunii constituie o garanție în sensul că, în urma respingerii contestației la executare, creditorul va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întâzierii executării silite.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate și sub aspectul încălcării principiului constituțional al dreptului de proprietate. Astfel, prin Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Curtea a reținut că procedura contestației la executare asigură garanții suficiente atât pentru ocrotirea accesului liber la justiție, cât și pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar, în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silite, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 16 din Constituție, se constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, se reține că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

De asemenea, Curtea constată că prevederile art. 1 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție nu au relevanță în cauza dedusă controlului.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului în Dosarul nr. 11.759/2004 al Judecătoriei Pitești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 595

din 8 noiembrie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91²
din Codul de procedură penală și ale art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență
a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² din Codul de procedură penală și ale art. 13 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, excepție ridicată de Gyorgydeak Jozsef în Dosarul nr. 1.980/2004 al Tribunalului Harghita.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.980/2004, **Tribunalul Harghita a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² din Codul de procedură penală și ale art. 13 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție**, excepție ridicată de inculpatul Gyorgydeak Jozsef, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, referindu-se exclusiv la aspecte practice din activitatea organelor judiciare în cauza dedusă judecării, susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), privind egalitatea în drepturi, și ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și ale art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea abuzului de drept.

Tribunalul Harghita apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, deoarece „textul art. 91² din Codul de procedură penală nu conține prevederi care să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului” și că „norma procesual penală cuprinde suficiente garanții pentru a nu se aduce vătămare acestor drepturi și libertăți”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nici una dintre susținerile autorului excepției nu a fost motivată, fiind doar enunțate articolele din Constituție pretins a fi încălcate prin dispozițiile art. 91² din Codul de procedură penală și ale art. 13 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 91² din Codul de procedură penală nu contravin sub nici un aspect dispozițiilor din Legea fundamentală referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât nu instituie privilegii sau discriminări pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, prevăzute de art. 4 alin. (2) din Constituție. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 față de art. 16 alin. (1) din Constituție, Avocatul Poporului arată că principiul egalității presupune un tratament juridic diferit la situații diferite, astfel încât „stabilirea unui tratament juridic diferențiat în cazul categoriilor de personal prevăzut de dispozițiile legale criticate reprezintă o opțiune a legiuitorului și este justificată de calitatea persoanei care săvârșește fapta ce intră în competența Parchetului Național Anticorupție ca parchet specializat în combaterea infracțiunilor de corupție”. Cu referire la prevederile art. 20 din Constituție și ale art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, opinează în sensul lipsei lor de incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie, pe de o parte, dispozițiile art. 91² din Codul de procedură penală, referitoare la organele care efectuează interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor, precum și procedura ce se

desfășoară în îndeplinirea acestor activități procedurale, iar, pe de altă parte, prevederile art. 13 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43 din 4 aprilie 2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503 din 11 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, prevederi referitoare la competența după calitatea persoanei a Parchetului Național Anticorupție.

Anterior sesizării Curții, art. 13 alin. (2) lit. b) a fost modificat prin dispozițiile art. II pct. 12 din titlul I al Cărtii II din Legea nr. 161/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, precum și prin prevederile art. IV pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 27 aprilie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 601/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.227 din 20 decembrie 2004. Astfel, art. 13 alin. (2) lit. b) a devenit art. 13 alin. (1) lit. b), acest din urmă text constituind în realitate obiect al excepției.

De asemenea, ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, modificându-se atât titlul ordonanței (care va avea următorul cuprins: „Ordonanță de urgență privind Departamentul Național Anticorupție”), cât și conținutul art. 13 alin. (1) lit. b).

Față de cele arătate, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității dispozițiilor art. 91² din Codul de procedură penală și ale art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin aceste dispoziții legale sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și (2), privind egalitatea în drepturi, și ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, apreciază că sunt încălcate și dispozițiile art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea abuzului de drept.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² din Codul de procedură penală și ale art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție, excepție ridicată de Gyorgydeak Jozsef în Dosarul nr. 1.980/2004 al Tribunalului Harghita.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 91² din Codul de procedură penală, referitoare la organele care efectuează interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor, precum și procedura ce se desfășoară în îndeplinirea acestor activități procedurale, se constată că autorul excepției nu își motivează excepția de neconstituționalitate pe neconcordanța acestui text de lege cu prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, ci evidențiază numai aspecte ce privesc exclusiv activitatea organelor de urmărire penală în cauza dedusă judecătii.

Întrucât, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională asigură controlul constituționalității legilor [...] și a ordonanțelor Guvernului”, iar nu aplicarea în concret a acestora, ceea ce este de competența exclusivă a organelor judiciare, se constată că susținerile autorului excepției privind neconstituționalitatea prevederilor art. 91² din Codul de procedură penală, în raport cu art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, nu pot fi reținute.

II. Prevederile art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, sunt, în opinia autorului excepției, neconstituționale în raport cu dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi [art. 16 alin. (1) și (2)] și cu cele referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului (art. 20). În argumentarea acestei susțineri, autorul excepției nu invocă nici un motiv din care să rezulte modul în care textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale menționate, ci se referă exclusiv la aspecte practice din activitatea organelor judiciare în cauza respectivă, care nu au nici o legătură cu competența după calitatea persoanei a Departamentului Național Anticorupție. Astfel fiind, se constată că nici aceste susțineri nu pot fi reținute.

Referitor la dispozițiile art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate, de asemenea, în susținerea excepției, dispoziții privind interzicerea abuzului de drept, se reține, așa cum susține și Avocatul Poporului, că acestea nu au incidență în cauza de față, neavând legătură cu textele criticate.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005

În temeiul prevederilor art. 4 lit. e) ultima liniuță din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER, prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., Societății Naționale de Transport Feroviar Călători „C.F.R. Călători” — S.A., Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A., gestionarilor de infrastructură feroviară, altor operatori de transport feroviar, operatorilor de manevră feroviară și operatorilor economici care desfășoară operațiuni de transport feroviar și/sau care dețin vehicule feroviare.

Art. 3. — Autoritatea Feroviară Română — AFER, Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., Societatea Națională de Transport Feroviar Călători „C.F.R. Călători” — S.A., Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A., alți gestionari de infrastructură feroviară, operatori de transport feroviar, operatori economici care desfășoară operațiuni de transport feroviar și/sau care dețin vehicule feroviare vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 4. — Prevederile prezentului ordin se aplică și operatorilor economici care dețin în proprietate sau închiriate linii ferate industriale și/sau vehicule feroviare, care au acces pe infrastructura feroviară.

Art. 5. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea juridică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 6. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 180 de zile de la data publicării.

(2) Până la data intrării în vigoare a prezentului ordin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. va edita Regulamentul pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005.

(3) Până la data intrării în vigoare a prezentului ordin conducerea persoanelor juridice prevăzute la art. 2 și 4 va asigura instruirea și examinarea întregului personal cu responsabilități în siguranța circulației trenurilor, privind aplicarea prevederilor Regulamentului pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin Instrucția de mișcare — nr. 100, ediția 1997, precum și orice dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea.

Art. 8. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Gheorghe Dobre

București, 26 octombrie 2005.

Nr. 1.816.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.064 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate

Având în vedere Hotărârea Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 16 din 31 octombrie 2005 privind avizarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate,

în temeiul dispozițiilor art. 52 alin. (2), art. 55 alin. (5) și art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și casele de asigurări de sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Cristian Vlădescu

București, 4 noiembrie 2005.
Nr. 221.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE privind contribuția de asigurări sociale de sănătate

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate se constituie din contribuții ale persoanelor fizice și juridice, subvenții de la bugetul de stat, precum și din donații, sponsorizări, dobânzi, venituri obținute din exploatarea patrimoniului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate (CNAS) și al caselor de asigurări de sănătate (CAS), precum și din alte venituri, în condițiile legii.

(2) Colectarea contribuțiilor de la salariați, precum și de la persoanele fizice și juridice care angajează personal salariat se face în contul unic deschis pe seama Casei Naționale de Asigurări de Sănătate prin organele fiscale teritoriale, cu respectarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Colectarea contribuțiilor de la persoanele fizice, altele decât cele care realizează venituri din salarii, se face în baza declarației-model, prevăzută în anexa nr. 1, în contul unic deschis pe seama Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate județene, a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și prin Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, denumite în continuare *case de asigurări de sănătate*, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 2. — (1) Calitatea de asigurat o au toți cetățenii români cu domiciliul în țară, precum și cetățenii străini și apatrizii care au domiciliul în România sau au solicitat și obținut prelungirea dreptului de ședere temporară în România în condițiile legii și fac dovada plății contribuției de asigurări sociale de sănătate la fond, denumită în continuare *contribuție*, în condițiile legii și ale prezentelor norme metodologice.

(2) Calitatea de asigurat încetează odată cu pierderea dreptului de domiciliu sau de ședere în România, cu

decesul sau cu declararea judecătorească a morții asiguratului.

(3) Drepturile de asigurare încetează după 3 luni de la ultima plată a contribuției.

(4) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și ai altor state cu care România a încheiat acorduri, înțelegeri, convenții sau protocoale internaționale cu prevederi în domeniul sănătății beneficiază de acoperirea serviciilor medicale acordate pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de acordurile, înțelegerile, convențiile sau protocoalele încheiate între România și țara respectivă.

(5) Asigurarea socială de sănătate este facultativă pentru următoarele categorii de persoane care nu se încadrează în prevederile alin. (4):

- a) membrii misiunilor diplomatice acreditate în România;
- b) cetățenii străini și apatrizii care se află temporar în țară;
- c) cetățenii români cu domiciliul în străinătate, care se află temporar în țară.

(6) Prin sintagma *care se află temporar în țară* se înțelege vizita, turismul, misiunea, transportul, activitățile sportive, activitățile culturale, științifice, umanitare, tratamentul medical de scurtă durată sau alte situații asemănătoare, efectuate de către cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și de cetățenii străini și apatrizii.

CAPITOLUL II Contribuția angajatorului

Art. 3. — În sensul prezentelor norme metodologice, se consideră *angajator* persoana fizică sau juridică la care își desfășoară activitatea asigurații, pe bază de contract individual de muncă sau în baza unui statut special prevăzut de lege.

Art. 4. — (1) Angajatorii au obligația să calculeze, să rețină și să vireze lunar în contul deschis la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului în a căror rază sunt luați în evidență ca plătitori de impozite și taxe, contribuția de 7% datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă, raportat la fondul de salarii realizat.

(2) Prin *fond de salarii realizat*, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege totalitatea sumelor constituite și utilizate de persoanele fizice și juridice pentru plata drepturilor salariale sau/și drepturilor asimilate salariilor, așa cum sunt definite în legislația fiscală.

(3) Orice schimbare care are loc în nivelul veniturilor va fi evidențiată în declarația lunară privind obligațiile la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, depusă de angajator la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului la care este luat în evidență ca plătitor de impozite și taxe.

CAPITOLUL III

Contribuția asiguraților

SECȚIUNEA 1

Asigurații salariați

Art. 5. — (1) Contribuția lunară a persoanelor asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, aplicată asupra veniturilor din salarii sau a celor asimilate acestora, care sunt supuse impozitului pe venit. Angajatorul are obligația calculării, reținerii și virării lunare integrale a contribuției datorate de către persoana asigurată în contul deschis pe seama Casei Naționale de Asigurări de Sănătate la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului în a căror rază angajatorii sunt luați în evidență ca plătitori de impozite și taxe.

(2) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(3) Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, în comitetul de direcție și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale, dar nu mai puțin de un salariu minim brut pe țară;

i) sumele acordate de organizații nonprofit și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;

j) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net, cuvenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor, așa cum sunt definite de legislația fiscală.

SECȚIUNEA a 2-a

Asigurații care exercită profesii libere sau sunt autorizați potrivit legii să desfășoare activități independente

Art. 6. — (1) Veniturile din activități independente asupra cărora se calculează contribuția sunt: veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate *venituri comerciale* veniturile din fapte de comerț ale asiguraților, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.

(3) Constituie *venituri din profesii libere* veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, farmaceutice, de avocat, notar, executor judecătoresc, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate asemănătoare, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mostre, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

Art. 7. — (1) Persoanele care exercită profesii libere sau sunt autorizate potrivit legii să desfășoare activități independente au obligația de a vira trimestrial contribuția sub forma unei cote de 6,5% aplicate asupra:

a) venitului net din activități independente determinat ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, cu excepția prevederilor art. 49 și 50 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru persoanele ale căror venituri sunt determinate pe baza venitului net anual determinat pe baza contabilității în partidă simplă;

b) normelor de venit, stabilite de Ministerul Finanțelor Publice prin nomenclatorul activităților pentru care venitul se stabilește pe bază de norme de venit, în cazul persoanelor ale căror venituri sunt determinate pe bază de norme de venit.

(2) În cazul persoanelor care obțin venituri din activități independente ale căror venituri sunt determinate pe bază de normă de venit și care beneficiază de o reducere a normelor de venit, cota de 6,5% se va aplica la norma

redușă, determinată potrivit reglementărilor în vigoare pentru impunerea veniturilor respective.

(3) Pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, contribuția în cotă de 6,5% se calculează la aceste venituri și se plătește de către persoana care le realizează.

Art. 8. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente virează trimestrial contribuția calculată la venitul estimat, până la data de 15 a ultimei luni din fiecare trimestru.

(2) Diferențele rămase de achitat, calculate în raport de decizia de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează dobânzi.

(3) În situația în care contribuabilii care realizează venituri din activități independente, la finele anului, înregistrează pierderi sau realizează venituri la nivelul fiecărei luni sub nivelul salariului de bază minim brut pe țară, contribuția se calculează prin aplicarea cotei de 6,5% la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară pentru fiecare lună.

(4) Contribuabilii care se încadrează la alin. (3) vor achita diferențele de contribuție rezultate din plata trimestrială a unei contribuții mai mici decât cea rezultată din aplicarea lunară a cotei de 6,5% la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în termen de cel mult 60 de zile de la finele anului pentru care s-au efectuat plățile trimestriale anticipate.

(5) La expirarea termenului prevăzut la alin. (2) și (4), pentru sumele datorate și rămase neachitate se vor percepe dobânzi și penalități de întârziere conform procedurii instituite prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Asigurații care realizează venituri din agricultură și silvicultură, stabilite potrivit normelor de venit pentru persoanele fizice care nu au calitatea de angajator și nu se încadrează la secțiunea a 2-a

Art. 9. — (1) Persoanele care realizează venituri nete anuale pe bază de norme de venit din agricultură și silvicultură, potrivit Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția persoanelor fizice care au calitatea de angajator sau care realizează venituri din activități independente, au obligația de a plăti trimestrial contribuția în cotă de 6,5% asupra acestor venituri, stabilite pe baza normelor de venit, aprobate de direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Contribuția trimestrială datorată de persoanele care nu fac parte din familiile beneficiare de ajutor social și care realizează venituri din agricultură și silvicultură sub nivelul salariului de bază minim brut pe țară se stabilește prin aplicarea cotei de 6,5% asupra sumei reprezentând o treime din salariul de bază minim brut pe țară, pentru fiecare lună.

SECȚIUNEA a 4-a

Asigurații beneficiari ai indemnizației de șomaj și alocației de sprijin

Art. 10. — (1) Beneficiarii indemnizației de șomaj și ai alocației de sprijin sunt asigurați în sistemul asigurărilor sociale de sănătate, iar contribuția bănească lunară în cotă de 6,5% se aplică asupra indemnizației de șomaj sau, după caz, asupra alocației de sprijin și se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, respectiv din bugetul asigurărilor sociale de stat.

(2) Contribuția se calculează și se virează, odată cu plata drepturilor bănești, de către cei care efectuează plata acestor drepturi, unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului în contul deschis pe seama Casei Naționale de Asigurări de Sănătate până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se efectuează plata.

SECȚIUNEA a 5-a

Asigurații care realizează venituri brute din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi

Art. 11. — (1) Persoana asigurată are obligația plății contribuției sub forma unei cote de 6,5% aplicate asupra veniturilor realizate din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi, numai în cazul în care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 51 alin. (2) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care veniturile anuale de natura celor prevăzute la art. 12 și 13 sunt sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară anual, contribuția datorată de persoanele beneficiare de venit se stabilește prin aplicarea cotei de 6,5% asupra valorii corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe țară.

Art. 12. — (1) *Veniturile din cedarea folosinței bunurilor* sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

(2) *Venitul brut* reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, realizate de proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, majorate cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(3) Contribuția pentru aceste categorii de venituri se achită anual, până la data de 25 ianuarie a anului următor celui pentru care se face plata.

Art. 13. — (1) Prin *veniturile din dividende și dobânzi prevăzute la art. 51 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002*, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege veniturile din investiții, inclusiv câștigurile din transferul titlurilor de valoare, așa cum sunt definite acestea în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru veniturile impozabile din dividende obligația calculării și reținerii contribuției de 6,5% revine persoanelor juridice odată cu plata acestora către acționari sau asociați. Contribuția pentru veniturile din dividende calculată și reținută la data plății dividendelor se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a făcut plata dividendelor. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, contribuția se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(3) Pentru veniturile impozabile realizate din dobânzi și din transferul titlurilor de valoare, contribuția în cotă de 6,5% se virează de către asigurații care realizează astfel de venituri, anual, până la data de 25 a lunii ianuarie a anului următor celui în care se face calculul dobânzii.

SECȚIUNEA a 6-a

Asigurații care realizează alte venituri care se supun impozitului pe venit

Art. 14. — (1) Prin sintagma *alte venituri care se supun impozitului pe venit* prevăzută la art. 51 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege următoarele venituri impozabile:

- a) veniturile obținute din jocuri de noroc;
- b) veniturile sub formă de câștiguri din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale;
- c) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignatie;
- d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;
- e) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil;
- f) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;
- g) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului II din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care nu generează o persoană juridică.

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) contribuția în cotă de 6,5% se aplică asupra diferenței dintre venitul brut și cheltuielile deductibile potrivit Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru veniturile impozabile prevăzute la alin. (1), contribuția în cotă de 6,5% se achită numai în situația în care persoana asigurată nu realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 51 alin. (2) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Contribuția se virează anual, până la data de 25 a lunii ianuarie a anului următor celui în care se face plata acestor venituri.

(5) În cazul în care persoanele care au obligația să se asigure realizează venituri anuale de natura celor prevăzute la alin. (1) sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară, contribuția datorată de aceste persoane se stabilește prin aplicarea cotei de 6,5% asupra valorii corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe țară.

SECȚIUNEA a 7-a

Persoane care beneficiază de asigurare cu plata contribuției din alte surse

Art. 15. — (1) Contribuțiile pentru persoanele prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, se calculează după următoarea formulă:

$$\frac{\text{Salariul de bază minim brut pe țară} \times 2 \times 6,5\%}{\text{Numărul de zile lucrătoare din luna în care se face calculul}} \times \text{Numărul de zile lucrătoare în care s-a aflat în incapacitate temporară de muncă, din luna pentru care se face calculul și în care indemnizația se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat}$$

(2) Pentru indemnizațiile aferente zilelor care nu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, calculul și plata contribuției se fac de către angajator prin aplicarea cotelor de 7%, respectiv 6,5%, la aceste sume.

(3) Angajatorii vor reține din contribuția datorată bugetului asigurărilor sociale de stat sumele reprezentând contribuția de 6,5% a asiguraților aflați în incapacitate temporară de muncă, în concediu de sarcină și lăuzie, conform prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Contribuția persoanelor aflate în concediu pentru creșterea copilului până la vârsta de 2 ani și în cazul copilului cu handicap până la împlinirea vârstei de 3 ani se calculează prin aplicarea cotei de 6,5% asupra sumei reprezentând valoarea a două salarii minime brute pe țară și se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, cu excepția persoanelor care intră sub incidența Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, pentru care contribuția în cotă de 6,5%, calculată asupra valorii a două salarii minime brute pe țară, se suportă din aceeași sursă din care se suportă indemnizațiile pentru creșterea copilului.

(5) Contribuția lunară pentru persoanele aflate în concediu de risc maternal și care nu realizează alte venituri impozabile se stabilește prin aplicarea cotei de 6,5% asupra sumei reprezentând valoarea unui salariu minim brut pe țară.

(6) Contribuția persoanelor fizice asigurate în cadrul asigurărilor sociale de stat pe bază de declarație, aflate în concediu pentru creșterea copilului, se virează de casa de pensii la care persoana în cauză a depus declarația.

SECȚIUNEA a 8-a

Persoane asigurate prin efectul legii fără plata contribuției

Art. 16. — (1) În situația în care persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, realizează și alte venituri decât cele pentru care sunt asigurate fără plata contribuției, acestea datorează contribuția prevăzută de lege pentru aceste venituri.

(2) Persoanele care sunt instituționalizate prin legi speciale și care realizează și alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de aceste legi, precum și cele provenite din pensii au obligația plății contribuției de 6,5%, calculată asupra acestor venituri.

Art. 17. — (1) Persoanele care beneficiază de asigurările sociale de sănătate fără plata contribuției, potrivit art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, vor face dovada încadrării în una dintre categoriile enumerate în articolul menționat prin documente justificative — adeverință sau carnet de asigurat, potrivit fiecărei categorii, astfel:

a) pentru copiii în vârstă de până la 18 ani, care nu realizează venituri din muncă, cu act de identitate;

b) pentru tinerii cu vârsta cuprinsă între 18 și 26 de ani, cu carnetul de elev sau de student, vizat la zi, și cu declarație pe propria răspundere în sensul că nu realizează alte venituri din muncă;

c) pentru persoanele cu handicap, pe baza certificatului de încadrare într-un grad de handicap și a declarației pe propria răspundere în sensul că nu realizează alte venituri impozabile decât cele provenite din drepturile bănești acordate de legile speciale prin care li se stabilește această calitate, precum și cele provenite din pensii sau alte surse și se află în îngrijirea familiei;

d) soțul, soția și părinții aflați în îngrijirea unei persoane asigurate, pe baza documentelor care atestă calitatea de asigurat a acesteia și a declarațiilor pe propria răspundere, din care să rezulte că se află în îngrijirea unei persoane asigurate și că nu realizează venituri impozabile;

e) beneficiarii Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, ai Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ai Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, precum și persoanele prevăzute la art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza documentației doveditoare și a declarației, dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de aceste legi, precum și cele provenite din pensii;

f) pentru pensionarii de asigurări sociale, pensionarii militari, pensionarii I.O.V.R. și alte categorii de pensionari, pe baza cuponului mandatului poștal de achitare a drepturilor sau a talonului de plată prin cont curent personal deschis la o unitate bancară și a declarației pe propria răspundere, din care să rezulte că nu realizează alte venituri impozabile decât cele provenite din pensie. În cazul pierderii acestor documente sau până la dobândirea lor, calitatea de pensionar poate fi dovedită cu o

adeverință eliberată de instituția care administrează fondul respectiv;

g) pentru persoanele care fac parte dintr-o familie care are dreptul la ajutor social, potrivit Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, pe baza adeverinței eliberate de către primarul localității, din care să rezulte calitatea de beneficiar de ajutor social;

h) pentru bolnavii cu afecțiuni incluse în programele naționale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătății, până la vindecarea respectivei afecțiuni, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse, pe baza documentului justificativ de includere în cadrul acestor programe și a unei declarații pe propria răspundere că nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse;

i) pentru persoanele care se află în executarea măsurilor prevăzute în art. 105, 113 și 114 din Codul penal și pentru persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri, pe baza adeverinței emise de instituția respectivă sau de instituția în grija căreia se află persoana;

j) pentru femeile însărcinate sau lăuze, dacă nu au nici un venit ori au venituri sub salariul de bază minim brut pe țară, pe baza adeverinței medicale, a certificatului de naștere a copilului — pentru lăuze, precum și a declarației pe propria răspundere că nu realizează alte venituri sau pe baza documentelor justificative că realizează venituri sub salariul de bază minim brut pe țară.

(2) Asiguratul are obligația de a anunța în termen de 15 zile medicul de familie și casa de asigurări de sănătate despre orice schimbare care poate conduce la modificarea condițiilor de dobândire a calității de asigurat fără plata contribuției.

(3) Unitățile abilitate să elibereze documentele menționate la alin. (1) care fac dovada achitării contribuției și deținerii calității de asigurat sunt următoarele:

a) persoanele fizice și juridice la care își desfășoară activitatea asigurații — salariați;

b) casele de asigurări de sănătate, pe baza evidențelor organizate privind plata contribuției pentru categoriile prevăzute la art. 51 alin. (2) lit. b)—e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) medicul curant sau medicul coordonator al programului național de sănătate pentru bolnavii cu afecțiuni incluse în cadrul programelor stabilite de Ministerul Sănătății.

SECȚIUNEA a 9-a

Alte categorii de persoane asigurate

Art. 18. — (1) Pentru asigurații prevăzuți la art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, contribuția lunară se calculează prin aplicarea cotei de 13,5% la valoarea a două salarii de bază minime brute pe țară pentru un pachet de servicii stabilit prin contractul-cadru, începând cu luna în care s-a făcut solicitarea privind asigurarea socială de sănătate.

(2) Cetățenii străini și apatrizii care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în România în condițiile legislației care reglementează regimul străinilor în România au obligația plății unei contribuții sub forma unei cote de 6,5%, calculată asupra veniturilor impozabile realizate pe teritoriul României, conform art. 51 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Persoanele menționate la alin. (2) care nu realizează venituri impozabile pe teritoriul României și care nu fac dovada calității de asigurat vor achita o contribuție lunară calculată prin aplicarea cotei de 6,5% la valoarea unui salariu de bază minim brut pe țară.

(4) Persoanele care au obligația de a se asigura și nu pot dovedi plata contribuției sunt obligate, pentru a obține calitatea de asigurat, să achite contribuția legală pe ultimii 3 ani, începând cu data solicitării de servicii medicale, calculată la salariul de bază minim brut pe țară, sau de la data de la care plata contribuției era obligatorie, dacă perioada scursă este mai mică de 3 ani, fără să se calculeze dobânzi și penalități de întârziere. Începând cu luna următoare, asigurații a obligația plății lunare, până la data de 25 a lunii, a contribuției calculate la salariul de bază minim brut pe țară.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică numai pentru persoanele care au solicitat servicii medicale fără să poată face dovada calității de asigurat și care nu au realizat venituri impozabile pe ultimii 3 ani, începând cu data solicitării de servicii medicale sau de la data de la care plata contribuției era obligatorie, dacă perioada scursă este mai mică de 3 ani. În situația în care aceste persoane au realizat venituri impozabile, contribuția, precum și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente se vor calcula asupra acestor venituri pe perioada în care au fost realizate cu respectarea termenului de prescripție privind obligațiile fiscale.

(6) Pentru persoanele care se prezintă la casa de asigurări de sănătate unde sunt asigurate în vederea plății contribuției, aceasta, precum și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente se calculează, începând cu data de la care plata contribuției era obligatorie, la veniturile impozabile realizate. În cazul în care nu au fost realizate astfel de venituri, contribuția se calculează la salariul de bază minim brut pe țară din perioada pentru care se calculează contribuția.

(7) Persoanele care au obligația să se asigure, altele decât cele prevăzute la alin. (4), care nu realizează venituri impozabile și care nu se încadrează în categoriile de persoane care beneficiază de asigurarea socială de sănătate fără plata contribuției, plătesc contribuția lunară calculată prin aplicarea cotei de 6,5% la un salariu minim brut pe țară.

(8) Străinii cărora li s-a acordat una dintre formele de protecție prevăzute la art. 1 lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată, sunt obligați, pentru a obține calitatea de asigurat, să plătească contribuția sub forma unei cote de 6,5% calculată asupra veniturilor impozabile realizate, începând cu data obținerii respectivei

forme de protecție. În situația în care nu realizează venituri impozabile plătesc contribuția lunară calculată prin aplicarea cotei de 6,5% la un salariu minim brut pe țară.

(9) Persoanele plecate la muncă în străinătate care își păstrează domiciliul sau reședința în România, pentru a-și menține drepturile de asigurare, au obligația să plătească contribuția prin aplicarea cotei de 6,5% la veniturile impozabile realizate în România, iar în situația în care nu realizează astfel de venituri, o contribuție lunară calculată prin aplicarea cotei de 6,5% la valoarea unui salariu de bază minim brut pe țară.

CAPITOLUL IV

Constituirea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate

Art. 19. — (1) Persoanele juridice și persoanele fizice, în calitate de angajator, care, potrivit legii, au obligația de plată către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, declară aceste obligații la organele fiscale teritoriale la care sunt luate în evidență ca plătitori de impozite și taxe. Listele nominale cu salariații se depun la casele de asigurări de sănătate la care aceștia au optat sau unde figurează înscrise punctele de lucru stabile, filialele sau sucursalele persoanelor juridice, potrivit modelelor prevăzute în anexele nr. 3 și 4.

(2) Persoanele fizice asigurate pe bază de declarație de asigurare de sănătate declară obligațiile către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit declarațiilor-model prevăzute în anexele nr. 1 și 2. Declarațiile privind obligațiile la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate se depun la casele de asigurări de sănătate pentru care aceștia au optat.

(3) Obligația virării contribuției la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate revine angajatorilor până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata drepturilor salariale.

(4) Termenele de plată a contribuțiilor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate sunt:

a) data plății drepturilor salariale pe luna în curs, în cazul angajatorilor care efectuează plata drepturilor salariale lunar, care nu poate fi stabilită mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei pentru care se datorează plata;

b) data plății chenzinei a 2-a, în cazul angajatorilor ce efectuează plata drepturilor salariale chenzinal, care nu poate fi stabilită mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei pentru care se datorează plata.

Art. 20. — (1) Listele privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate se vor depune la casele de asigurări de sănătate pe suport electronic și pe suport hârtie (listate la imprimantă, semnate și ștampilate).

(2) Listele în format electronic vor fi transmise pe suport tip dischetă FD 3,5" Microsoft DOS sau CD-ROM, în dublu exemplar. Suportul electronic va conține 3 fișiere tip DBF (înregistrări de lungime fixă) pentru fiecare tip de declarație, care vor avea în mod obligatoriu următoarele denumiri și conținut:

- anexa nr. 3a) conține datele aferente coasiguraților;
- anexa nr. 3b) conține datele aferente coasiguraților;

— anexa nr. 3c) conține datele aferente angajatorului.

Ordinea câmpurilor din structura fișierelor este obligatorie, indiferent dacă acestea se completează sau nu, și sunt de lungime fixă.

În descrierea de mai jos, „Tip câmp“ are următoarea semnificație:

N — numeric, aliniat la dreapta;

C — caracter (alfanumeric), aliniat la stânga, fără ;,;,.... (semne diacritice).

Totodată, se va respecta obligatoriu denumirea câmpurilor date în structurile de fișier.

Descrierea organizării înregistrărilor din fișiere este prezentată în anexa nr. 3.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 21. — (1) În cazul plăților în numerar efectuate de persoanele fizice, obligația la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate se consideră plătită la data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele sau persoanele abilitate ale caselor de asigurări.

(2) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către angajatorii și asigurații care au obligația plății contribuției, aceștia datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere, potrivit prevederilor legale în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(3) Termenul de prescripție a plății contribuției se stabilește în același mod cu cel prevăzut pentru obligațiile fiscale.

(4) Reținerea și nevărsarea de către plătitori a obligațiilor datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate reprezentând contribuții cu reținere la sursă, în cel mult 30 de zile de la scadență, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 10.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON), potrivit prevederilor legale în materie privind colectarea creanțelor fiscale.

(5) Completarea declarației prevăzute la art. 8 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu date nereale, având ca efect denaturarea evidențelor privind asigurării, stadiul de cotizare sau contribuțiile față de Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate constituie infracțiune de fals în declarații și se pedepsește conform prevederilor art. 289 din Codul penal.

(6) În cazul neachitării contribuțiilor datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate de către persoanele fizice asigurate pe bază de declarație, Casa Națională de Asigurări de Sănătate sau casele de asigurări de sănătate, după caz, prin organele de executare proprii, vor proceda la aplicarea procedurii de executare silită pentru încasarea obligațiilor fiscale principale și accesorii reprezentând contribuții, potrivit prevederilor legale în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(7) Nerespectarea obligațiilor de plată duce la diminuarea pachetului de servicii de bază, astfel cum este prevăzut la art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare. Diminuarea pachetului de servicii de bază are loc după 3 luni de la ultima plată integrală a contribuției lunare.

Art. 22. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 96 și 97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și constatarea, controlul, colectarea și soluționarea contestațiilor pentru contribuțiile datorate de persoanele juridice și persoanele fizice care au calitatea de angajator se realizează de Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate, care au și calitatea de creditor bugetar.

(2) Controlul, colectarea și soluționarea contestațiilor în cazul persoanelor fizice asigurate pe baza declarației de asigurare al cărei model se regăsește în anexa nr. 5 se efectuează de către casele de asigurări de sănătate prin structurile de control proprii.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 96 și 97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, se fac, în cazul persoanelor fizice asigurate pe bază de declarație, de către casele de asigurări de sănătate prin structurile de control proprii.

(4) Personalul împuternicit prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate să exercite controlul asupra contribuțiilor datorate Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate de persoanele fizice asigurate pe bază de declarație îndeplinește, conform legii, o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, primind o legitimație corespunzătoare în acest sens.

(5) Modelul legitimației de control pentru personalul prevăzut la alin. (4) se aprobă prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(6) Orice faptă săvârșită împotriva organului de control se sancționează potrivit legii penale.

(7) Legitimațiile se eliberează de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin Serviciul evidență, control și urmărire creanțe, pentru personalul împuternicit să controleze încasarea contribuțiilor la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate de la persoanele fizice asigurate în condițiile legii.

(8) În aplicarea prevederilor art. 96—100 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, se vor utiliza formularele-model aprobate prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Art. 23. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*) Anexele nr. 1—5 sunt reproduse în facsimil.

2. Documente de plată

O.P. nr. O.P. nr. O.P. nr.
Data O.P. Data O.P. Data O.P.
Z Z L L Z Z L L Z Z L L

Sub sancțiunea faptei de fals în acte publice, declar că am verificat datele din prezenta declarație și în conformitate cu informațiile furnizate, o declar corectă și completă

Prezentul titlu de creanță devine titlu executoriu, la data la care creanța este scadentă conform legii.

Nume

Prenume

Funcția

Data

Z Z L L

Semnătura și ștampila

*) Se transmit periodic la casele de asigurări de sănătate în termen de 25 de zile de la expirarea perioadei pentru care se datorează contribuțiile de asigurări sociale de sănătate.

DENUMIRE ANGAJATOR

Cod fiscal (CUI)/CNP angajator (Persoană fizică)

Nr. înregistrare în Registrul Comerțului

LISTA*)

Nominală cuprinzând persoanele asigurate pentru care se plătește contribuția de asigurări sociale de sănătate
Lunaanul

CNP	Nume	Prenume	Categoria de asigurat **)	Suma datorată		Suma totală virată		Data angajării	Data plecării
				Total Din care:	Luna curentă	Total Din care:	Luna curentă		
Total									

Reprezentant legal,

*) Se depune lunar la casele de asigurări de sănătate, în termen de 25 de zile de la expirarea perioadei pentru care se datorează contribuțiile

***) Se va menționa categoria de asigurat (S - salariat, CIC – concediu îngrijire copil)

DENUMIRE ANGAJATOR

Cod fiscal (CUI)/CNP angajator (Persoană fizică)

Nr. înregistrare în Registrul Comerțului

LISTA*)

Nominală cuprinzând persoanele aflate în întreținerea asiguraților pentru care se plătește contribuția de asigurări sociale de sănătate

Lunaanul

CNP angajat	Persoane co-asigurate			
	CNP	Nume	Prenume	Tip **)

Reprezentant legal,

*) Se depune lunar la casele de asigurări de sănătate, în termen de 25 de zile de la expirarea perioadei pentru care se datorează contribuțiile

**) Se va menționa tipul de co-asigurat (soț/soție - S, părinți - P)

DENUMIRE ANGAJATOR
Cod fiscal (CUI)/CNP angajator (Persoană fizică)
Nr. înregistrare în Registrul Comerțului

CENTRALIZATOR*)
Referitor la obligațiile de plată ale angajatorului la FNUASS
Lunaanul

Casa de asigurări de sănătate **)	Data lichidării drepturilor salariale (zz.ll.aaaa)	Contribuție angajator				Contribuție asigurați			
		Suma datorată		Suma totală virată		Suma datorată		Suma totală virată	
		Total Din care:	Luna curentă	Total Din care:	Luna curentă	Total Din care:	Luna curentă	Total Din care:	Luna curentă
TOTAL	-								

Reprezentant legal,

*) Se depune lunar la casele de asigurări de sănătate, în termen de 25 de zile de la expirarea perioadei pentru care se datorează contribuțiile

**) Se vor înscrie casa de asigurări de sănătate de pe raza teritorială în care se află sediul social al societății, casele de asigurări de sănătate din raza teritorială a punctelor de lucru, sucursalelor sau filialelor societății sau casele de asigurări pentru care salariații au optat, după caz

Structura .dbf pentru anexa nr. 3a)

	Denumire câmp	Tip câmp	Lungime	Explicații
Anul	AN	N	4	Anul pentru care se întocmește lista
Luna	LN	N	2	Luna pentru care se întocmește lista
Cod unic de înregistrare (CUI)/CF pentru angajatori persoane juridice	CF	N	10	Partea numerică a codului unic de înregistrare/codului fiscal atribuit angajatorilor persoane juridice
CNP pentru angajatori persoane fizice	CNPA	N	13	Codul numeric personal al angajatorului persoană fizică
Cod județ din numărul de înregistrare în registrul comerțului	RJ	C	3	Primele 3 caractere din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
Numărul de înregistrare în registrul comerțului	RN	N	5	Caracterele 4-8 din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
Anul din numărul de înregistrare în registrul comerțului	RA	N	4	Ultimele 4 caractere din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
CNP asigurat	CNP	N	13	Codul numeric personal al asiguratului
Nume asigurat	NUME	C	30	Numele asiguratului
Prenume asigurat	PRENUME	C	30	Prenumele asiguratului
Categorie asigurat	CAT	C	3	Categorie asigurat: salariat – S, concediu îngrijire copil – CIC
Data angajării	ANG	D	zz.ll.aaaa	
Data plecării	PL	D	zz.ll.aaaa	
Suma totală datorată	SDT	N	12	
Suma datorată pentru luna curentă	SDL	N	12	
Suma totală virată	SVT	N	12	
Suma virată pentru luna curentă	SVL	N	12	
Nume reprezentant legal	NREP	C	30	Numele reprezentantului legal care semnează Lista
Prenume reprezentant legal	PREP	C	30	Prenumele reprezentantului legal care semnează Lista

Structura .dbf pentru anexa nr. 3b)

	Denumire câmp	Tip câmp	Lungime	Explicații
Anul	AN	N	4	Anul pentru care se întocmește lista
Luna	LN	N	2	Luna pentru care se întocmește lista
Cod unic de înregistrare (CUI)/CF pentru angajatori persoane juridice	CF	N	10	Partea numerică a codului unic de înregistrare/codului fiscal atribuit angajatorilor persoane juridice
CNP pentru angajatori persoane fizice	CNPA	N	13	Codul numeric personal al angajatorului persoană fizică
Cod județ din numărul de înregistrare în registrul comerțului	RJ	C	3	Primele 3 caractere din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
Numărul de înregistrare în registrul comerțului	RN	N	5	Caracterele 4-8 din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
Anul din numărul de înregistrare în registrul comerțului	RA	N	4	Ultimele 4 caractere din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
CNP asigurat	CNP	N	13	Codul numeric personal al asiguratului
CNP co-asigurat	CNPC	N	13	Codul numeric personal al co-asiguratului
Nume co-asigurat	NUMEC	C	30	Numele co-asiguratului
Prenume co-asigurat	PRENUMEC	C	30	Prenumele co-asiguratului
Tip co-asigurat	TIPC	C	3	Tip co-asigurat: soț-soție - S; părinte - P
Nume reprezentant legal	NREP	C	30	Numele reprezentantului legal care semnează Lista
Prenume reprezentant legal	PREP	C	30	Prenumele reprezentantului legal care semnează Lista

Structura .dbf pentru anexa nr. 3c)

	Denumire câmp	Tip câmp	Lungime	Explicații
Anul	AN	N	4	Anul pentru care se întocmește lista
Luna	LN	N	2	Luna pentru care se întocmește lista
Cod unic de înregistrare (CUI)/CF pentru angajatori persoane juridice	CF	N	10	Partea numerică a codului unic de înregistrare/codului fiscal atribuit angajatorilor persoane juridice
CNP pentru angajatori persoane fizice	CNPA	N	13	Codul numeric personal al angajatorului persoană fizică
Cod județ din numărul de înregistrare în registrul comerțului	RJ	C	3	Primele 3 caractere din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
Numărul de înregistrare în registrul comerțului	RN	N	5	Caracterele 4-8 din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
Anul din numărul de înregistrare în registrul comerțului	RA	N	4	Ultimele 4 caractere din numărul de înregistrare în registrul comerțului al angajatorului
Data lichidării drepturilor salariale	DLICH	D	zz.ll.aaa	
Suma totală datorată de angajator	SDTA	N	12	
Suma datorată de angajator pentru luna curentă	SDLA	N	12	
Suma totală virată de angajator	SVTA	N	12	
Suma virată de angajator pentru luna curentă	SVLA	N	12	
Nume reprezentant legal	NREP	C	30	Numele reprezentantului legal care semnează Lista
Prenume reprezentant legal	PREP	C	30	Prenumele reprezentantului legal care semnează Lista

DENUMIREA ANGAJATORULUI

Codul fiscal

LISTA*)
nominală cuprinzând personalul care intră în activitate

Nr. crt.	Numele și prenumele	Codul numeric personal	Categoria de asigurat**)	Data intrării în activitate	Locul de muncă anterior (codul fiscal)

LISTA*)
nominală cuprinzând personalul care iese din activitate

Nr. crt.	Numele și prenumele	Codul numeric personal	Categoria de asigurat**)	Data ieșirii din activitate	Locul de muncă anterior (codul fiscal)

*) Se depune lunar la casele de asigurări de sănătate, în termen de 25 de zile de la expirarea perioadei pentru care se datorează contribuțiile.

***) Se va menționa categoria de asigurat (salariat - S; concediu îngrijire copil - CIC).

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
CASA DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

DECLARAȚIE
DE ASIGURARE DE SĂNĂTATE LA CASA DE ASIGURĂRI
DE SĂNĂTATE

.....

SUBSEMNETUL:

Nume* : _____

Prenume (cu inițiala): _____

Cetățenia: _____

Data nașterii: _____

Locul nașterii: _____

Domiciliul: _____

Cod numeric personal: _____

B.I / C.I. seria _____ nr. _____, eliberat de

_____ ,

la data de _____ .

Calitatea** : Liber profesionist

Asociat unic

Alte persoane obligate să se asigure

Solicit înscrierea mea ca asigurat la Casa de Asigurări de Sănătate

.....

Declar pe proprie răspundere că nu mai sunt înscris la o altă casă de asigurări de sănătate și că persoanele nominalizate mai jos, ce fac parte din familia mea, se încadrează în prevederile art. 6 din O.U.G. nr. 150/2002 și că mă angajez să anunț de îndată orice modificare a situației lor în urma căreia nu ar mai beneficia de prevederile textului de lege sus arătat.

* Spațiile se completează cu pauze între cuvinte

** Se marchează în dreptul calității corespunzătoare

I. copiii și tinerii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, ucenici sau studenți și dacă nu realizează venituri din muncă (art. 6 lit. a din O.U.G nr. 150/2002):

Nr. crt.	CNP	Nume și prenume	Data și locul nașterii	Observații (dacă este elev, student, ucenic și nu realizează venituri proprii)

II. Persoane cu handicap care nu realizează venituri din muncă, pensie sau alte surse și se află în îngrijirea familiei (art. 6 lit. d din O.U.G nr. 150/2002):

Nr. crt.	CNP	Nume și prenume	Data și locul nașterii	Observații (dacă este persoană cu handicap care nu realizează venituri din muncă, pensie sau alte surse și se află în îngrijirea familiei)

III. Soțul, soția și părinții fără venituri proprii, aflați în întreținerea unei persoane asigurate (art. 6 lit. b din O.U.G nr. 150/2002):

Nr. crt.	CNP	Nume și prenume	Data și locul nașterii	Observații (soț, soție, părinte)

Se completează în trei exemplare, din care unul pentru asigurat, unul pentru medicul de familie și unul pentru Casa de Asigurări de Sănătate

Asigurat

Data

P R E Ţ U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2006
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei noi —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei noi —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.480	370,00	370,00	370,00	370,00
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	250	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.140	285,00	285,00	285,00	285,00
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	1.700	425,00	425,00	425,00	425,00
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	92,50	92,50	92,50	92,50
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.540	385,00	385,00	385,00	385,00
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.420	355,00	355,00	355,00	355,00
8.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	460	115,00	115,00	115,00	115,00
9.	Colecția Legislația României	375	93,75	93,75	93,75	93,75
10.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	620	155,00	155,00	155,00	155,00
11.	Repertoriul actelor normative	117	—	—	—	—
12.	Decizii ale Curții Constituționale	100	—	—	—	—
13.	Ediții trilingve	350	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A
(telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10,
(telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II
(tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29
(tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 064768